

[Pitzner.]

til, hvad der bliver foreslaaet, og ikke skal sidde i Finansudvalget og begynde at kritisere foreslaaede Summer.

Det er blevet nævnt, at Sammensætningen af Bygningsraadet nu bliver mindre heldig end tidligere foreslaaet, og det kan der maaske være noget om. Jeg nærer dog ikke saa stor Frygt for, at Bygningsraadets Overvejelser — naar det, inden tre Aar er gaaet, skal komme med en Indstilling til Ministeriet vedrørende den fremtidige Ordning — ikke skal kunne bringe et frugtbart Resultat. Det, der er gaaet forud for selve denne Lovs Tilblivelse, viser tydeligt, at en Kommission ikke er det afgørende for, hvorledes en Lov endeligt bliver. Der har været nedsat Udvalg, som de forskellige Ministre til forskellige Tider har været Formænd for og Medlemmer af, og paa Grundlag af denne Kommissions Indstilling kom Lovforslaget frem, men det er jo nu blevet helt anderledes, end da det forlod Kommissionen, og saaledes vil det antagelig ogsaa gaa, naar der til sin Tid kommer en Betænkning fra Bygningsraadet, hvis denne Betænkning da ikke er tilfredsstillende, hvad man selvfølgelig fra alle Sider maa ønske.

Der blev nævnt, at Landstinget her havde vist sin Magt overfor Folketinget, det var det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen, der udtalte det. Det kan man selvfølgelig sige, men som Forholdene er, har det andet høje Ting ogsaa sin Ret til at have en Mening om Sagerne, og denne Mening er altsaa for en stor Del faldet sammen med Meninger, som var gjort gældende ogsaa her i Salen, som ikke gav sig saa stærkt et Udtryk den Gang, men som er kommet til at virke mere oppe i det andet høje Ting.

Jeg skal ikke forlænge Debatten, men gentager blot, at vi fra vor Side kan tiltræde det foreliggende Lovforslag. Jeg vil saa haabe, at den højtærede Minister, naar dette Bygningsraad skal udnævnes, vil have en heldig Haand til at faa de rette Mænd, og at de rette Mænd vil se paa Sagerne paa rette Maade, saaledes at der — hvad jeg tillægger den største Betydning — i tilstrækkelig Grad bliver taget Vensyn til den økonomiske Side af Sagen.

Rager: Ogsaa jeg kan anbefale det foreliggende Lovforslag til det høje Tings Velvillie, og jeg vil næsten gaa ud fra, at det maa kunne gennemføres uden nogen Udvalgsbehandling. Det har jo allerede været berørt, hvorledes Lovforslaget er

blevet ændret i Landstinget i Fjor, men det forekommer ikke mig, at der er Grund til at opholde sig alt for længe ved det. Det, som sker nu, er, at man tager Sagen, om jeg saa maa sige, i to Tempi, idet det ene af de fundamentale Spørgsmaal og det, som man egentlig maatte lægge mest Vægt paa, nemlig Bygningsraadet, bliver lovfæstet nu med det samme, og saa vil man, paa Grundlag af de praktiske Erfaringer, man indhøster, om et Par Aar komme tilbage til Sagen; det er fastlagt i Loven, saa paa dette Punkt synes jeg endda, man kan tage sig Forholdene nogenlunde let.

En anden Ting derimod, som jeg vil give de ærede Ordførere for Socialdemokratiet og for Venstre Ret i, er dette, at det forekommer mig, at Bygningsraadets Sammensætning efter den Affattelse, vi havde givet Lovforslaget, var bedre end nu, men jeg vil dog nødig have dette opfattet paa den Maade, at jeg fuldstændig kan slutte mig til den Bedømmelse, som det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) syntes at lægge overfor Arkitekter og Ingeniører. Det ærede Medlem synes at skelne imellem det, han kalder „praktiske“ Folk, hvormed han formentlig mener saadanne, der er anvendelige i det praktiske Liv, og saa Arkitekter og Ingeniører, der nok er og efter Lovforslaget skal være videnskabeligt og praktisk uddannede, men som alligevel skønnes at staa meget fjernt fra det praktiske Liv. Jeg skal indrømme, der gives saadanne, men man maa ikke tage dem som Norm, og det betyder naturligvis, som det ærede Medlem Hr. Pitzner nævnte, uhyre meget, hvem den højtærede Indenrigsminister vil vælge ind i dette Nævn. Jeg vil haabe, at det netop her vil lykkes den højtærede Indenrigsminister at gøre det rette Valg.

Saa havde det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) en Vrangforestilling, forekommer det mig, paa et Omraade. Det ærede Medlem mente, at de Mennesker, der blev sat ind her som Arkitekter og Ingeniører, vilde være bundne af deres store og mægtige Organisationer. Jeg kan naturligvis som Medlem af den ene af disse Organisationer være glad ved, at den bliver hævet saa højt i Magt og Ære, men jeg tror nu alligevel, at det ærede Medlem i nogen Grad overdriver ikke alene Organisationens Magt, men ogsaa vedkommende Medlems Bøjen sig under sin Organisation. Noget saadant vil sikkert ikke blive forlangt, noget saadant vil ikke blive tænkt. Om den vedkommende i et eller andet Tilfælde vil indhente et Raad, er en anden